

การพัฒนาและประเมินผลแนวปฏิบัติในการจัดการความปวด จากแผลอุบัติเหตุ ณ งานอุบัติเหตุ ฉุกเฉิน

Development and Evaluation of the Emergency Department Traumatic Wound Pain Management Guidelines

พนิตนันท์ หนูชัยปลอด พย.ม.*	Phanittanan Nuchaiplot	M.N.S.*
วงจันทร์ เพชรพิเชฐเชียร ปร.ด.**	Wongchan petpichetchian	Ph.D.**
หทัยรัตน์ แสงจันทร์ ปร.ด.***	Hathairat Sangchan	Ph.D.***

บทคัดย่อ

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย ความปวดจากแผลอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในงานอุบัติเหตุ ฉุกเฉินเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยเกิดความทุกข์ทรมานจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาแนวทางในการจัดการความปวดในงานอุบัติเหตุ ฉุกเฉินเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยให้ได้รับการประเมินและการจัดการความปวดที่ดี

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาและประเมินผลลัพธ์การใช้แนวปฏิบัติในการจัดการความปวดจากแผลอุบัติเหตุ ณ งานอุบัติเหตุ ฉุกเฉิน

ระเบียบวิธีวิจัย การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา ผู้วิจัยดัดแปลงแนวทางและขั้นตอนการพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกของสภาการวิจัยการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติ ประเทศออสเตรเลีย แบ่งการดำเนินงานเป็น 3 ระยะ 12 ขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบไปด้วย (1) แนวปฏิบัติในการจัดการความปวดจากแผลอุบัติเหตุ (2) แบบสอบถามความเป็นไปได้ของพยาบาลในการใช้แนวปฏิบัติฯ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อการจัดการความปวด และ (4) แบบสอบถามความพึงพอใจของพยาบาลต่อการใช้แนวปฏิบัติฯ

ผลการวิจัย แนวปฏิบัติฯ ประกอบด้วยการคัดกรองและประเมินความปวดแรกรับ การจัดการความปวดจากแผลอุบัติเหตุ การติดตามผลการจัดการความปวดและการบันทึกทางการพยาบาล ภายหลังจากใช้แนวปฏิบัติฯ ประเมินสองในสามของพยาบาลผู้ใช้แนวปฏิบัติฯ เห็นว่ามีความเป็นไปได้มากที่สุดในการนำแนวปฏิบัติฯ ไปใช้และระยะเวลาการได้ยาแก้ปวดลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.005$) ความพึงพอใจโดยรวมของผู้ป่วยหลังใช้แนวปฏิบัติฯ สูงกว่าก่อนใช้แนวปฏิบัติฯ อย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.000$) และพยาบาลผู้ใช้แนวปฏิบัติฯ มีความพึงพอใจโดยภาพรวมสูงมาก

สรุปและขอเสนอแนะ แนวปฏิบัติในการจัดการความปวดจากแผลอุบัติเหตุที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้และควรมีการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยอยู่เสมอ

คำสำคัญ: แผลอุบัติเหตุ การจัดการความปวด อุบัติเหตุ-ฉุกเฉิน

* พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลกระบี่ จังหวัดกระบี่
 * Profession Nurse, Krabi Hospital, Krabi Province
 ** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 ** Assistant Professor, Faculty of Nursing, Prince of Songkla University
 *** อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 *** Lecturer, Faculty of Nursing, Prince of Songkla University

Abstract

Introduction: Traumatic wound pain among patients attending care at an emergency department is a major problem that causes suffers. An evidence-based emergency department pain management practice guidelines for patients with traumatic wound is needed in order to be able to effectively access and manage such pain.

Purpose: To develop and evaluate outcomes of the Traumatic Wound Pain Management Clinical Practice Guidelines (PMCPG-TW) implementation at an Emergency Department.

Method: This study is a developmental research. The PMCPG-TW was developed based on the process adapted from the National Health and Medical Research Council (NHMRC). Three phases and twelve steps were conducted. The research instruments included (1) The PMCPG-TW,)2 (the Nurse's PMCPG-TW Implementation Feasibility Questionnaire, (3) the Patients' Satisfaction towards the PMCPG-TW Questionnaire, and (4) the Nurses Satisfaction with Pain Management Questionnaire.

Results: The PMCPG-TW comprised of four components including pain screening and initial wound pain assessment, traumatic wound pain management, pain evaluation, and pain documentation. After implementation, approximately two-third of nurses reported that the PMCPG-TW was rated as highest feasible to be implemented, waiting time for pain medication was significantly shorter than that of before implementation ($p=0.005$). Patient's satisfaction was significantly higher than that prior to PMCPG-TW implementing ($p=0.000$). Nurses rated their satisfaction towards the PMCPG-TW implementation at the highest level.

Conclusion: The PMCPG-TW is appropriate to be used, but it should be updated continuously.

Key words: Traumatic Wound, Pain Management, Emergency Department

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

งานอุบัติเหตุ ฉุกเฉินเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีรูปแบบที่ชัดเจนในการให้บริการผู้ป่วยที่มีภาวะคุกคามชีวิตและความเจ็บป่วยฉุกเฉิน ผู้ป่วยอุบัติเหตุเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้ป่วยที่เข้ามาใช้บริการที่แผนกนี้เป็นจำนวนมาก จากการสำรวจในประเทศอเมริกาพบว่า ผู้ป่วยอุบัติเหตุที่มีแผลอุบัติเหตุเข้ารับบริการในโรงพยาบาลร้อยละ 23 และจากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่าร้อยละ 25 ของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลเป็นผู้ป่วยอุบัติเหตุจากการขนส่งและสาเหตุจากบาดเจ็บอื่น ๆ

(สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2552) จากข้อมูลสถิติของโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในภาคใต้พบว่า ผู้ป่วยอุบัติเหตุเข้ารับบริการในโรงพยาบาลสูงถึงร้อยละ 43 ของผู้ป่วยที่มารับบริการทั้งหมดโดยมีจำนวนเฉลี่ย 56 รายต่อวัน (สถิติงานอุบัติเหตุ ฉุกเฉิน โรงพยาบาลกระบี่, 2553) ผู้ป่วยอุบัติเหตุเหล่านี้ มักมีแผลอุบัติเหตุที่มีการฉีกขาดของเนื้อเยื่อในส่วนต่าง ๆ ของร่างกายร่วมด้วยเสมอโดยเฉพาะบริเวณผิวหนังที่เห็นได้ชัดจากภายนอกและเกิดการบาดเจ็บของอวัยวะภายใน ก่อให้เกิดความปวดร่วมด้วยเสมอ ทั้งนี้ความรุนแรงของความปวดจะขึ้นอยู่กับ